

ZAHVALA

Sem navihan fantič z imenom Žiga Lan, ki je iz polžka zrasel v pikapolonico. S svojo mamico korakam po dolgem hodniku in iščem vrata na katerih je narisana pika – poka. Srce mi razbija, ves se tresem, ko jih končno najdeva. Za njimi pa živ – žav, polno različnih igrač ter ona dva – teta in stric.

Stisnem se k mamici v objem, ko me tople roke objamejo ter me odpeljejo v sobo – igralnico. Prijazne besede, lep nasmeh ter nagajive oči tete Ide in strica Damirja mi olajšajo drhtenje. Z njuno skrbno in vztrajno pomočjo sem za eno leto starejši. Bila sta mi prelep nadomestek v času, ko sta bila mamica in ati v službi. Skupaj smo preživeli veliko lepih in veselih uric, se igrali, zabavali, peli...

Damir in Ida – hvala vama za vse. Hvala, ker sta me imela rada. Hvala, ker sta mi pomagala pri vsem – tudi pri oblačenju in obujanju – hehehehe. Še naprej bodita takšna, kot sta. Ljubeča vzgojitelja nam najmlajšim, ki še kako potrebujemo ljubečo roko in topel nasmeh.

HVALA,
Žiga Lan Glogovšek

